

ΤΟ ΚΑΤΑΓΜΑ – LA FRACTURE

Σκηνοθεσία: Κατρίν Κορσινί
Σενάριο: Κατρίν Κορσινί, Ανιές Φεβρέ, Λορέτ Πολμάνς
Ηθοποιοί: Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι, Μαρίνα Φουά, Πίο Μαρμάι, Αϊσάτου Ντιάλο Σαγκνά
Φωτογραφία: Ζαν Λαπουαρί
Μοντάζ: Φρεντερίκ Μπελεσέζ
Μουσική: Ρομπέν Κουντέρ
Χώρα: Γαλλία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 98´

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 5 Βραβεία και 9 Υποψηφιότητες
 Cannes Film Festival 2021, Βραβείο Queer Palm στη σκηνοθέτη.
 Υποψηφιότητα για Χρυσό Φοίνικα.
 César Awards, France 2022, Βραβείο B! Γυναικείου ρόλου (Aissatou Diallo Sagna)
 Gijón International Film Festival 2021, Βραβείο Κοινού, καλύτερης ταινίας
 Namur International Festival of French-Speaking Film 2021, 2 Βραβεία στη σκηνοθέτη
 Υποψηφιότητες.

Με ένα δυνατό καστ ηθοποιών, διασκεδαστική αλλά και αστεία, η ταινία είναι επίσης ξεκάθαρη σε αυτά που θέλει να δηλώσει, σχετικά με τη σταδιακή καταστροφή του κοινωνικού κράτους στη Γαλλία.

Δύο γυναίκες που βιώνουν έναν οδυνηρό χωρισμό, βρίσκονται σε νοσοκομείο του Παρισιού, αντιμέτωπες με τις συνέπειες των διαδηλώσεων και με τους οργισμένους και τραυματισμένους

εργάτες-διαδηλωτές που καταλαμβάνουν το κτίριο του νοσοκομείου.

Στη νέα ταινία της Κατρίν Κορσινί δύο γυναίκες ασθενείς νοσηλεύονται σε νοσοκομείο του Παρισιού, καθώς η πόλη παραδίδεται στο χάος. Μία ταινία για την Γαλλία του Μακρόν στην εποχή των «Κίτρινων Γιλέκων».

Η ταινία διαδραματίζεται μέσα σε ένα νοσοκομείο όπου το εξαντλημένο ιατρονοσηλευτικό προσωπικό δίνει μάχη για να αντιμετωπίσει την αυξημένη προσέλευση τραυματισμένων διαδηλωτών. Η ταινία είναι διασκεδαστική και απροσδόκητα αστεία.

Η ταινία «**La Fracture**» αφορά την κρίση της **πανδημίας** στη Γαλλία, αλλά και το ξέσπασμα των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων του κινήματος «**Κίτρινα Γιλέκα**». Η ταινία “**La Fracture**” παρουσιάζει ένα στιγμιότυπο κοινωνικών εντάσεων στη Γαλλία, κάτι εξαιρετικά επίκαιρο μετά την πανδημία του **κορονοϊού**, όπως δήλωσε η σκηνοθέτης της στο **Κινηματογραφικό Φεστιβάλ των Καννών**.

Η ταινία επικεντρώνεται σε χαρακτήρες από **διάφορους κοινωνικούς και επαγγελματικούς χώρους**—ανάμεσά τους ένας οδηγός φορτηγού και ένας παριζιάνος καρτουνίστας—που έρχονται σε σύγκρουση μέσα στο νοσοκομείο με φόντο τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με τα “**Κίτρινα Γιλέκα**”.

Οι διαδηλώσεις, οι οποίες οδήγησαν το 2018 στη δημιουργία ενός κινήματος κατά του υψηλού κόστους διαβίωσης και σε ορισμένες περιπτώσεις είχαν **βίαιη κατάληξη** και **συγκρούσεις** με την αστυνομία, αμαύρωσαν την δεύτερη χρονιά της θητείας του γάλλου

προέδρου Εμανουέλ Μακρόν.

Ερωτηθείσα τι θα έλεγε στον Μακρόν αν είχε την ευκαιρία η δημιουργός της ταινίας, Κατρίν Κορσινί, η οποία πέρασε χρόνο σε νοσοκομεία και μίλησε με μέλη των “Κίτρινων Γιλέκων” για τις ανάγκες της ταινίας της, απάντησε ότι κυρίως θα έκανε εκστρατεία για λογαριασμό των νοσοκομείων.

Στη διάρκεια συνέντευξης Τύπου η σκηνοθέτης είπε: **“Θα του έλεγα να διπλασιάσει τον μισθό όλων των εργαζομένων του ιατρικού κλάδου”**.

Emea.gr

.....

Part gritty public service dystopia, part modern-day farce about the yellow vests movement that ripped through the country in late 2018, the film can be both entertaining and surprisingly funny, especially if you're familiar with France's politics and current economic woes. But it's also too on-the-nose about what it wants to say, or rather, shout as loud as it can, regarding the country's accumulated social wreckage — to the point that the movie winds up drowning out its own main ideas. Still, the strong cast and timely material could prove to be a draw, especially at home.

.....

Much of the laughs come from actress-director Valeria Bruni Tedeschi, playing an anxious, completely untethered comic book artist named Raf who winds up in the emergency room after falling and cracking her elbow. The accident occurred after she spent most of the night hate-texting her longtime partner, Julie (Marina Foïs), while the two of them were sharing a bed together for what may have been the last time.

Raf is wheeled into an ER that's already filled to capacity and understaffed, with some of the nurses on strike (anyone who lives in France knows this happens regularly) and more victims rolling in after a yellow vest protest on the Champs-Élysées turns violent. As Raf downs as many meds as she can, waiting for an X-ray that never comes, she bumps heads with Yann (Pio Marmai), a trucker who was hit with shrapnel from a flash grenade during the demonstration, leaving his leg a blood-soaked mess.

The stage is thus set for a tense social dramedy where Raf, soon joined by Julie, and Yann try to navigate the chaotic Kafkaesque system of the hospital so they can get checked up and checked out, with Yann in fear of losing his job if he doesn't complete several deliveries by the next day. Meanwhile, the protests begin to close in on them, with fights breaking out between riot police and yellow vests in the surrounding streets, the tear gas eventually seeping into the waiting room to add yet more pandemonium.

“We're in a French public hospital!” a character yells at one point, as if to justify all the madness, including a ceiling that collapses and nearly kills a patient. But the line also highlights how *The Divide* is about the very eroding of the system keeping such hospitals afloat, with the protesters fighting to maintain public protections that have diminished over time. Like Ladj Ly's *Les*

Misérables, which played Cannes' competition in 2019, Corsini offers a vision of France on the verge of civil war, the police trying to contain the burgeoning unrest among the working and immigrant classes.

To that extent, her film can feel a bit preachy as it pits blue-collar Yann against “bourgeoise” (as he calls her) Raf, even if both are ultimately after the same goal, which is to get the hell out of the ER. There's no doubt that by the story's end, the two will have managed to find common ground, and the script (by Corsini, Laurette Polmanss and Agnès Feuvre) is entirely predictable in that sense. Also, giving Yann a bunch of loaded lines (“We don't live, we survive”) makes it all seem too stagey: Nobody really talks like that, except in movies that wear their politics on their sleeves.

The *Divide*'s saving grace is Bruni Tedeschi's Raf, who can be so exasperating that you're almost hoping she'll conk out from the Tramadol she's been popping in secret. But she also provides much of the comic relief, acting as a doped-up Shakespearean fool who speaks truths nobody wants to hear. If Bruni Tedeschi dialed down her performance a notch, it may have worked even better, and the problem with Corsini's film in general is that everything is turned up to the highest pitch.

That includes a third act that veers toward caricature as chaos reigns and the hospital risks both a police assault and a possible hostage situation, with the ER's head nurse (Aissatou Diallo Sagna) trying to hold it all together. (To add yet another element to the already hulking plot, the nurse's baby daughter shows up with a high fever.)

It's too much to believe, and *The Divide* winds up suffering from thematic overkill. This doesn't mean, however, that Corsini's attempt to use a broken-down hospital as a metaphor for a broken-down France should be dismissed entirely, and credit is due to production designer Toma Baqueni (*Clouds of Sils Maria*) for creating a set that looks nearly apocalyptic. The film may not entirely stand on its own as a dramatic comedy that works from start to finish, but perhaps in the future it will serve as an accurate snapshot of the topsy-turvy times we are living in right now, and that need to change.

JORDAN MINTZER

CATHERINE CORSINI

Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος και Ηθοποιός, γεννήθηκε το 1956 στη Dreux, Γαλλία. Για τις ταινίες της έχει κερδίσει 9 Βραβεία και 15 Υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: 2022 *Jeunesse sans Dieu* (TV Movie), 2021 *La fracture*, 2018 *Μια Αγάπη Ανέφικτη*, 2015 *Η ομορφότερη εποχή*, 2012 *Trois mondes*, 2009 *La poudre d'escampette* (TV Short), 2009/1 *Partir*, 2006 *Les ambitieux*, 2003 *Mariées mais pas trop*, 2001 *La répétition*, 2001 *Pas d'histoires!*, 2000 *Pas d'histoires!*: 12 regards sur le racisme au quotidien (TV Series), 1999 *La nouvelle Ève*, 1998 *Denis* (TV Movie), 1994 *Les amoureux*, 1992 *Interdit d'amour* (TV Movie), 1991 *Haute tension* (TV Series), 1987 *Poker*, 1986 *Nuit de Chine* (Short), 1983 *Ballades* (Short), 1982 *La mésange* (Short).